

euanescit, instar temporis præteriti pe-
 hesternas dies & noctes abeuntis, quarum
 lucem vel tenebras videre nunquam licet
 ampliùs: nec propterea ponderosior ho-
 die quam heri, vel drachmula facta, post
 annos mille sub eodem pondere semper,
 vt edit, absumit etiam æqualiter. Mors
 autem aquæ est in ipsius proprio elemen-
 to, in magno termino & aquæ centro ma-
 ri videlicet, in quo fluuij omnium aqua-
 rum & quicquid in ipsum defluit, mori-
 tur & consumitur, velut ab igne lignum.
 Flumina siquidem non sunt elementum
 aquæ, sed fructus eius elementi nempe
 maris, à quo ducunt originem, & in quo
 vitam & mortem accipiunt.

De morte arboris mineralium.

CAP. VI.

POST QUAM natura mineralem radi-
 cem arboris in centro suæ matricis
 plantauerit, siue ad metallum producen-
 dum lapidem, gemmam, sal, alumen, vi-
 triolum, fontem falsum, dulcem, frigidum
 aut calidum, corallum, siue marcasitam,
 & eius truncum in terram protruserit, hic